

J. A. K. MLADOST-BALKAN

ZAGREB - UNIVERZA

KONCERT SODOBNIH ZAGREBŠKIH SKLADATELJEV

LJUBLJANA 15. MAJ 1936.

Jugoslavenski akademski kor „Mladost-Balkan“ je moški zbor, ki je nastal l. 1930. s fuzijo dveh starih pevskih društev z zagrebške Univerze: „Mladosti“ (osnovane 1900.) in „Balkana“ (osn. 1904.). Od svojega nastanka do danes sta priredili obe društvi posamič in kasneje kot združeni „Mladost-Balkan“ okoli 1200 koncertov, od tega preko 100 izven mej Jugoslavije. L. 1904. sodeluje „Mladost“ na kronanju pokojnega kralja Petra I. Osvoboditelja v Beogradu, 1905. na vseslovanskem kongresu akademikov v Sofiji, 1911. odnese na festivalu praškega „Hlahola“ prvo nagrado, 1921. koncertira na Poljskem (Varšava, Poznanj, Gniezno, Bydgoszcz, Torunj, Lublin, Lwow, Krakov), 1928. v Nemčiji (Dresden, Berlin, Leipzig, Düsseldorf, München); istega leta gostuje „Balkan“ v Grčiji (Solun, Atene, Krf), 1929. sodeluje „Mladost“ na kongresu akademske Male Antante v Pragi. 1931. obišče „Mladost-Balkan“ zopet Grčijo (Solun, Atene, Patras), 1932. Čehoslovaško (Praga, Karlový Vary), 1933. koncertira v deželah zapadnega Mediterana (Korsika, Francoska, Španija, Alžir, Tunis, Malta), 1934. pa v deželah vzhodnega Mediterana (Turčija, Grčija). Vokalni koncert dne 15. maja je prvi koncert združenih „Mladosti-Balkana“ v Ljubljani.

**MOŠKI ZBORI
SODOBNIH ZAGREBŠKIH SKLADATELJEV**

K. Odak: a) *SE JERĚJ VELIKI*
 b) *NAŠI OČEVI*

A. Dobronić: a) *ZOR DELIJA*
 b) *KROZ SELO*

B. Širola: *DE IMA VODA*

I. Parać: *PUTOVANJE SUNCA*

O. Jozefović: *ZDRAVA MARIJA*

M. Tajčević: *KOMITSKE PESME*

R. Matz: *ŽENIDBA VRAPCA PODUNAVCA*

F. Lhotka *BANDA UDARALA*

Z. Grgošević: a) *KAD IDE LITIJA*

 b) *TEŽAČKA*

 c) *NAŠE SNEHE I DEKLINE*

J. Gotovac: a) *PONUĐA DRAGOGA*, op. 15. br. 1.

 b) *KOLEDA*, op. 11.

*Narodni obred v petih delih za moški zbor in
komorni orkester.*

ZBOROVODJA:

JAKOV GOTOVAC

KOMPONIST, DIRIGENT NARODNEGA GLEDALIŠČA V ZAGREBU

Krsto Odak:

SE JERĚJ VELIKI

Se jerěj veliki, iže va dni svoje ugodí Bogu,
 Sego radi kletvoju stvori i Gospod
 Rasti v ljudeh svojih.
 Blagoslovenje vsjeh jezik
 Dast jemu i zavět svoj utvrdi na glavě jeho.
 Slava Otcu i Sinu i Duhu svetomu.
 Jakože bě viskoni i nině i sveгда
 I na věki věkov. Amen.

Krsto Odak:

NAŠI OČEVI

(Tekst Alekse šantića)

Naši su očevi iz onijeh strana
 gdje motika zvoni i gdje krasna bije,
 gdje znoj s čela kaplje i gdje ralo rije,
 i tvrde se grude drobe ispod brana.

Naši su očevi iz koliba grubi,
 gdje se gusle čuju, pripovjesti, bajke,
 gdje djecu uče proste, uče dobre majke,
 kam rođeni kako brani se i ljubi.

Naši su očevi buntovnici sveti
 gdje gnijezdo svoje krstaš oro vije
 i sa viorima bije se i tuče.

Naši su očevi buntovnici sveti,
 sa dušom oluja što hrli i leti,
 i sa krilima zlatne raspaljuje luče.

Antun Dobronić:

ZOR-DELIJA

Poljem se njija delija, zor-delija,
 Po polju ravnu,
 Na konju vranu.
 Oj gledala ga Ajka sa čardaka.

Antun Dobronić:

KROZ SELO

Ide momak kroz selo,
 Srce mu je veselo.
 Ide cura ulicom,
 Za njom momak s frulicom.

Božidar Širola:

DE IMA VODA...

De ima voda duboka, Radole,
Da idem da se udavim.
De ima vino crveno, Radole,
Da idem da se napijem.

Ivo Parać:

PUTOVANJE SUNCA

Jarko sunce na put polazaše,
Za njim mila majka pristajaše:
„Jarko sunce kud ćeš na konake?
Ko će tebi večericu dati?
Ko će tebi ložnicu sterati?
Ko će tebe rano probuditi
Da ogriješ zemlju i gradove,
A i onu mnogu sirotinju,
Golu, bosu i neopasanu?“
„Ne brini se moja mila majko!
U Boga ću biti na konaku,
Božja mati večericu dati,
Božja mati ložnicu sterati,
Božja mati rano probuditi,
Da ogrijem zemlju i gradove,
A i onu mnogu sirotinju,
Golu, bosu i neopasanu.“

Oskar Jozefović:

ZDRAVA MARIJA

(Tekst Dragutina Domjanića)

Vozi za vozom se voz,
Cesta polako zavija,
Stari zazvonel je zvon:
Zdrava Marija!

Svileno seno diši,
Prešli su črni oblaki,
Lepo smo spravili vse,
Doma smo taki.

Dugi taj dan je bil vruć,
Veter sad tih se zdigava,
Ziblje nagiblje se voz,
Kak da se plava.

Zarki je zgasil se dan,
Cesta vu kmicu zavija,
Čas je počinut se, spat,
Zdrava Marija!

Marko Tajčević:

KOMITSKE PESME

I.

Ajde puška pukna vo gora zelena,
Ajde mi go udri najdobrija junak,
Vojvodo Stojane.

II.

Mori se sobrale sejmenite,
Se sobrale nasred selo,
Nasred selo mori na Galičnik.
Mori im go svirit Karadule,
Im go svirit so zurlite, mori s'tapanite.
Mori fatiše si edno oro golemoto,
Mori em komitsko!

III.

Do tri mi puški puknaja,
Do tri junaci padnaja.
Sivo mi sokle doleta,
Eno mi pismo ispušti,
Edna go majka četeše,
Drobni si s'lzi roneše,
Crna si riza zemaše,
Voštana sveća paleše.

Rudolf Matz:

ŽENIDBA VRAPCA PODUNAVCA

(Tekst iz Vukove zbirke)

Kad se ženi vrbac Podunavac,
zaprošio sjenicu djevojku,
tri dni hoda preko polja ravna,
a četiri preko gore čarne.
Zaprošio i isprošio je,
pa on kupi gospodu svatove:
kuma svraku dugačkoga repa,
a prikumka ticu ševrljugu,
starog svata iz osoja žunu,
a djevera ticu lastavicu.
Zdravo svati došli do djevojke
i zdravo se natrag povratili.
Kad su bili na Kosovu ravnom
progovara sjenica djevojka:
„Tiho jaš'te, gospodo svatovi,
tiho jaš'te, tiho besjedite,
doletit će kobac avanica,
odvesti će sjenicu djevojku.“
Još su oni u riječi bili,
zaleće se kobac avanica
i odvede sjenicu djevojku.
Svi svatovi u trn pobjgoše,
đuvegija u prosenu slamu,
a kum svraka na vrh trna čuči.

Fran Lhotka:

BANDA UDARALA

Banda udarala,
Draga zaplakala.
Ne plač mila draga,
Ne daj srcu jada.
Imat češ šta plakati
Kad na vojsku podem,
Na vojsku kad pođem,
Sa vojske ne dođem.

Zlatko Grgošević:

KAD IDE LITIJA

Krsti nosim, Boga molim;
Gospodi, Gospodi pomiluj!
Mi idemo preko polja,
a oblaci preko neba.
Gospodi, Gospodi pomiluj!
Mi se Bogu pomolismo
da udari letnja rosa.
Gospodi, Gospodi pomiluj!
Da porosi polja naša,
od dva klasa — šinik žita,
od dve gidže — čabar vina,
Gospodi, Gospodi pomiluj!

Zlatko Grgošević:

TEŽAČKA

Došli so orači pred zorjo,
Zorali so rožu, rožmarin.
Lepa nam je roža, rožmarin,
Lepši nam je jošče Marijin sin!

Zlatko Grgošević:

NAŠE SNEHE I DEKLINE

(Tekst Stjepana Novosela)

Dozrele su ruške i kupine,
Vesele su snehe i deklinae!
Tancale su snehe i deklinae,
Pojele su ruške i kupine.
Črne zube imele jesu od kupine,
Celu noć su tancale, doma nisu bile!
špotali su mamica snehe i deklinae,
Tukli su ih japica s trnem od kupine.
Vse su bile pisane, od trneka šare;
Kaj su vsu noć tancale, za to niš ne mare.
Zabile su i već se ne plaču,
Kaj su bile pisane još i denes skaču!

Jakov Gotovac:

PONUĐA DRAGOGA

A što mi se bunar voda muti,
Na mene se moje drago ljuti.
Drago moje ne ljuti se na me,
Što uradih sve uradih za te.
Ja ogradih kuću ćeramidnu,
I sobicu samo za dvojicu.

KOLEDA

Koleda je prastar slovanski običaj, ki se vrši pri južnih Slovanih kot narodni obred za Božič, Novo leto in Sv. Tri Kralje.

Mladenci, ki jih vodi njih „vojvoda“ in v spremstvu godcev, hodijo od hiše do hiše, kjer pojejo. Ko jih „domačin“ sprejme mu koledniki (koledari) s pesmijo želijo vse najboljše. Nato prejmejo od „domačina“ darove, zaigrajo in gredo dalje do druge hiše.

I. KOLEDNIKI PRIHAJAJO

Ej, bubanj bije u potoku, koledo!
Ej, bubanj nije u potoku
Več snašica soli tuče, koledo!
Da posoli silno stado.
Slava i čast, da je na čast
miloj snaji, koledo!

II. KOLEDNIKI PRED HIŠO

Otvorite nam vrata,
vrata su vam zlatna,
šikom šikosana,
perjem iskičena,
perjem i koviljem,
smiljem i bosiljem!

III. KOLEDNIKI V HIŠI

Domačine gospodine, koledo!
Zastasmo se za trpezom, koledo!
Na trpezi zlatna čaša, koledo!
Zlatna čaša i pogača, koledo!
Okroj nama kraj ibrišim,
da š.bamo vrane konje.
Nam su puti na daleko,
daljni puti kaloviti —
Mi dođosmo, glas donesmo:
Trmke ti se izrojile,
Sve rojaci ko oblaci.
Mi dođosmo, glas donesmo:
Krave ti se istelile,
Sve volovi vitorozi.
Mi dođosmo, glas donesmo:
Ovce ti se izjagnjile,
Sve ovčice, kalušice,
Koledo!

IV. KOLEDNIKI V KOLU

Koleđani kolo grade, koledo, koledo!
šta ćemo im darovati, veselo, veselo!
Torajlicu, bokaricu
i dva ovna vitoroga,
jednu kravu trečakinju,
jednu kozu ležakinju.
I djevojku uhodnicu
veselo, veselo! —

V. KOLEDNIKI ODHAJAJO

Ej, bubanj bije, koledo!
Ej, ustaj gore, koledo!
Ustaj gore, naš vojvodo, koledo!
Naši puti kaloviti,
Kaloviti, praoviti,
ej, koledo!

